

[Chr. Christensen]

digheder. Men når det er sagt, vil jeg også gerne tilslutte mig og understrege regeringens udtalelse om, at vi ikke fra dansk side vil kunne yde nogen erstatning for de betydelige EF-tilskud, som Grønland nu nyder godt af, og som naturligvis falder bort, hvis Grønland bestemmer sig for at gå andre veje. Dermed er ikke sagt, at vi ikke, hvis Grønland vælger at gå andre veje, skal yde dem al den støtte, vi overhovedet kan herfra.

I forlængelse heraf kan vi også dele statsministerens glæde over, at det endelig er lykkedes Færøerne at få en fiskeriaftale med EF, men fiskeriets muligheder deroppe er jo afdæmpet nu, og da fiskeriet på afgørende vis er bestemmende for Færøernes økonomi, må regeringen ganske nøje følge udviklingen på dette område.

Problemerne med sikringen af den jyske vestkyst har optaget sindene i de berørte områder meget stærkt på det sidste. Det har sin naturlige årsag i den nedbrydning af kysten, der i det sidste år har fundet sted, og vi noterer med tilfredshed, at regeringen nu tager disse problemer op til vurdering. Men hvem skal betale? Vil regeringen betragte det som en samfundsopgave, som en stor del af den vestjyske befolkning mener det er, eller skal det overvejende være en kommunal og amtskommunal opgave? Kan statsministeren på nuværende tidspunkt sige noget om, hvordan fordelingen af udgifterne efter regeringens opfattelse bør være?

For kristeligt folkeparti er det vigtigt, at vi gennem lovgivningen kan være med til at sikre befolkningen et sundt, trygt og levende miljø, der i særlig grad tager hensyn til de svage grupper i samfundet, herunder børnefamilierne med børn i opvækstperioden. Vi er tilfredse med, at regeringen har givet udtryk for så positiv en holdning til dette spørgsmål, som tilfældet er, og vi har i den forbindelse da også noteret os, at regeringen ikke regner med at forøge erhvervslivets samlede udgifter til miljøforanstaltninger.

Et andet afsnit i statsministerens tale, som kristeligt folkeparti noterede med særlig tilfredshed, vedrørte narkotika og alkohol. Betydningen af de alvorlige problemer af både menneskelig og samfundsmæssig art, der ligger i misbrug på disse områder, kan næppe overdrives. Kristeligt folkeparti finder det derfor prisværdigt, at regeringen, som statsministeren udtrykte det – og jeg citerer –

» . . . er . . . indstillet på . . . at styrke den igangværende langsigtede indsats for at forebygge og bekæmpe såvel alkohol- som narkotikamisbrug . . . «. Også på baggrund af indenrigsministerens positive og konstruktive udtalelse til dagspressen forstår vi dette således, at regeringen ser velvilligt på vort tidligere fremsatte forslag om forbud mod alkoholreklamer. Men skulle vore forventninger i denne henseende trods alt blive skuffet, således at der ikke tidligt i folketingsåret fremkommer et regeringsforslag desangående, vil kristeligt folkeparti genfremsætte sit eget forslag.

Kristeligt folkeparti deler regeringens opfattelse af ansvaret for de svage i samfundet; den står socialdemokratiet ikke alene med. Vi finder det helt i overensstemmelse med vore krav under forligsforhandlingerne, at børnefamiliens vilkår nu er sat i fokus i denne samling. Lige siden partiets start har kristeligt folkeparti lagt ganske særlig vægt på familiepolitik, og da vi ydermere for et par dage siden offentliggjorde et arbejdsprogram om dette emne, vil det være ganske naturligt, at jeg lige kommer med et par bemærkninger desangående, selv om vi nu får lejlighed til på grundlag af børnekommissionens betænkning og socialministerens redegørelse at diskutere det her i salen om kort tid.

Efter vor opfattelse er familien samfundets grundpille. Går familien i opløsning, går også samfundet i opløsning. Derfor bør vi ved lovgivningsinitiativer styrke familiens stilling og i ganske særlig grad børnefamiliens, således at vi gør det mest mulige for at sikre vore børn en god, tryk og kærlig opvækst. Det væsentlige middel til dette er at skabe sådanne økonomiske vilkår for familien, at det ikke af økonomiske grunde er nødvendigt for begge forældre at søge heltidsbeskæftigelse uden for hjemmet.

Derfor går kristeligt folkeparti bl. a. ind for øget brug af deltidsbeskæftigelse, øget barselorlov og øgede børnetilskud til forældre, der ønsker selv at passe børnene, mens de er små. Institutionerne har deres berettigelse, dels for dem, der ikke kan få børnene passet på anden måde, dels for dem, der ønsker at benytte institutionerne. Men der bør herske frivillighed på dette punkt, således at forældre også får mulighed for øget finansiel støtte, hvis de fuldt ud selv passer deres børn.